

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Considerationes pro statu Ecclesiastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

ritur. Cum enim homo diu vivere non possit sine aliqua delectatione, sæcularibus autem desit interna, quæ in anima sentitur, consolatio; ideo convertunt se ad sorditas voluptates carnis, & sensuum. Quidquid in mundo est, concupiscentia carnis est.

Considerationes pro statu Ecclesiastico.

1. **S**Tatus Ecclesiasticus est via media inter sæcularem, & Religiosum; nec illius pericula, nec istius arduitatem habet, adeoque videtur tutissima.

2. Dignior est statu tam sæculari, quàm monastico; hoc quidem ex eo, quòd regimen Ecclesiæ ad statum Ecclesiasticum pertineat; illo verò dignior est, quòd se obliget divino cultui per orationes, missæ sacrificium, quotidianum officium; hinc etiam nascitur exemptio à potestate sæculari, & foro, uti & operibus personalibus, quibus seculares premuntur. Hinc tot privilegia huic statui collata à sacris Canonibus.

3. Occasio multorum bonorum operum, quæ potest facere Ecclesiasticus, exercendo ex officio zelum animarum per conciones, catecheses, administra-

tionem Sacramentorum, assistentiam moribundorum. Item potest impedire plurima mala & scelera; quibus operibus nulla sunt DEO gratiora, nam *divinorum omnium divinissimum est, DEO cooperari in salutem animarum.* S. Dionys.

4. Habet etiam occasionem illius charitatis, quæ æquiparatur martyrio, si nempe vel in peste, aliisve morbis contagiosis, assistendo infirmis morbum contrahat, ex quo moriatur, vel tempore belli apud suas oves (ut tenetur) manendo vitam perdat. *Majorem charitatem nemo habet, quàm ut ponat animam suam pro fratribus suis.* Hæc est perfectissima Christi imitatio, qui pro nostra salute mortuus est.

5. Certior spes honestæ sustentationis per redditus Ecclesiasticos, maximè si aliunde non adsint à parentibus media sufficientia commode vivendi; nam in statu Ecclesiastico est certior, & faciliior accommodatio ad tale munus, è cuius proventibus quis, absque magno labore, aut injustitia bene vivere possit.

6. Spes etiam est per studiorum & talentorum eminentiam, aut patronorum gratiam promotionis obtinendæ, ad
Ar-

Archidiaconatus , Decanatus præben-
das Canonicales; Infulas, &c.

7. Est major occasio dandi eleemo-
synas , ordinandi aut fundandi Eccle-
sias, quàm in Religione.

8. Honestas , & commoditas vitæ ,
absque illa melancholia religiosa , &
nimia in cibo & aliis corporis austeri-
tatibus severitate , quam non omnes
ferre possunt.

9. Cavetur in hoc statu pernetua &
despotica erga superiores subjectio , ad-
modùm gravis, & ob humorum diver-
sitate ferè intolerabilis. Cavetur
etiam difficultas vivendi cum iis con-
fratribus, cum quibus sæpe pronum est
per naturalem quandam antipathiam
nos ægrè posse convenire.

10. Status hic liberat hominem à
molestissimis curis matrimonii, alendæ
uxoris, aut dotandarum prolium ; qui-
bus curis destitutus faciliorem habebit
mortem. Nec periculum est ob supra-
dictorum hæreditatem onerare con-
scientiam injustis acquirendarum opum
subsidiis. Cum enim solus sit, facilius
uni providebit, quàm multis , nec in-
cidet in eas tentationes diaboli , quas
illi subeunt, qui volunt per fas & ne-
fas divites fieri, II.

11. Habet status iste necessitatem bene vivendi, tum quia debet vel quotidie, vel frequenter legere Missam.

12. Præceptum Domini est succurrere parentum necessitati, quod facilius in Ecclesiastico, quam alio statu fieri potest; ob quam causam multi obligantur hunc statum assumere; eò, quòd Religionem ingredi non possint, in qua pro Parentibus juvandis nihil mereri possunt.

Consideratio quid inopia Parentum suadeat.

1. **C**ùm plurimos ad statum Ecclesiasticum cum invitet sublevatio domesticæ paupertatis, ob quam nec ipsi commodè pro suo statu vivere possent, taceo Pacentes, aut Cognatos simili paupertate pressos juvare; videndum est: ne dum nobis aut aliis quærimus panem, perdamus animam.

2. Multi volentes juvare suos assumunt statum Ecclesiasticum, non desiderio serviendi DEO, aut juvandi proximum, sed ut fugiant stivam & aratrum; id est, ut non cogantur in sudore vultûs sui vel ipsi, vel etiam parentes comedere panem, sed hunc
per